

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 JULIUS 20. * 21. (3096) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

A magyar Nobile megmentése –

az északi jobbszélső sarkon

LILLAFÜREDI DAL

Fürdőzőkkel játszó földi tünemény,
Gyógyforrásnak látszó csalfa, vak remény,
Kit furatnak folyton meleg víz mián,
Mert e honban ép e téren van hiány.
Mert hát minden van itt, minden, csupán ez nincs még,
Ezért vágyik rá a kormány már oly régesrég.
Beszélhet a Propper, meg a Peyer is,
Lesz itt mégis forrás, még ha teuer is.

Ráment már sok pengő, annyi baj legyen,
Ettől még az ország tönkre nem megyen.
Majd előteremti Bud e pár garast,
(Segítségül hívja legfeljebb a Vasst.)
Mert e forrás szörnyen fontos, tanú rá az ég
És a népjólétnek csupán ez hiányzott még,
Hogyha ez is meglesz, elmondhatjuk mán,
Ez az ország mézzel folyó Kanaán.

Fúrják hát csak, fúrják, fúrják ízibe!
(Hiszen adózóknak kerül pizibe.)
Ne bánják a Proppert meg a sok szocit,
Mondják oda nekik a kemény „coki”-t.
Ó, ha elgondoljuk, mily szép lesz majd, Istenem,
Ha melegvízforrás bugyog Lillafüreden
És, ki a forráshoz adott eleget,
Adózó is kap majd ott egy — meleget!

— Milyen jó ez a kánikula! Estén-
kint nem okoz gondot, hogy a paplan
alá vagy a paplan fölé tegyem-e a
szakállamat, mert most fölösleges a
paplan.

Dante-változat Pöstyénben

Hagyjatok fel minden köszvényvel,
akik ide beléptek!

(—ESZFER—)

Budapest — fürdőváros.

de az első napon, amikor a nagy hő-
ség miatt fürdőre volt szükség, ki-
derült, hogy a pesti közönségnek csak
egy kis részét tudják befogadni a
strandok és uszodák.

Páris — a szerelem városa,

de jaj annak az idegennek, aki ott
keresi a szerelmet.

Velence — a dal városa,

de ha megismerkedsz a hotelárrakkal,
elmegy a kedved a dalolástól.

Róma — örökváros,

de ahogy mi ismerjük a pestieket,
jobb szeretik azt a várost, ahonnan
örökölni lehet.

München — sörváros,

de ilyen kánikulában a jótorkú ba-
jorok minden sört megisznak, úgy,
hogy az idegen csak várost talál sör
nélkül.

Maga csak tudja Salamon bácsi...

mi lesz a következménye annak, ha
Gömbös a fajvédők padjáról átül a
kormánypart padsoraiba Teleki Pál
gróf mellé?

= Semmi. Ez
éppen olyan dolog,
mint amikor a
Faulek hazament
Illaváról, a hol
másfél esztendő
ült, Lévára. A hit-
község tagjai nem
tudták, hogy visel-
jék magukat, ha a
Faulek beállít a

templomba. Elmentek a rabbihoz:

— Mit tegyünk, — kérdezték —
ha a Faulek pénteken este leül a
templomban?

— Annyi baj legyen, — felelte a
rabbi. — Ha a Faulek tudott másfél
évet ülni Illaván, hát Léván is ülhet
egy kicsit.

— Arra feleljen, Salamon bácsi,
miért dicsérjük Poincaré meg Hilfer-
ding pénzügyminisztereket és miért
nem Bud Jánost?

= Főthon lakott egy gazdag föld-
birtokos, a Steisz, aki a fiának, az
Adolfnak a Pinkász lányát nézte ki
feleségül.

— De tata, — mondta a gyerek —
én nem ötöt akarom elvenni.

— Miért? — kérdezte az öreg.

— Mert nem szeretem.

— Mbah! — mondta az apa. —
Mit kell szeretni egy feleséget? Az

ember szereti, mondjuk, a szoba-
lányt, az ember szereti, mondjuk, a
nevelőnőt, de a feleségét?!... Azt
az ember nem szereti, hanem él vele.

Oszposz: Az ember szereti a más
országok pénzügyminisztereit, de a
magáét?!... Hiszen avval él!

— Hát az hogy van, Salamon
bácsi, hogy az OFB-javaslat ellen
annyi kifogás volt az egységi párt-
ban és mégis megszavazták?

= Ez ugyanolyan, mint mikor a
kis Dávidka rosszakodott és így fe-
nyegette meg a papája:

— Te, Dávid, idehallgass! Ha szé-
pen viseled magad, akkor szabad ne-
ked fürödni, ha rosszul viseled ma-
gad, akkor muszáj neked fürödni.

— Még csak az fúrja az oldalamat,
miért beszél az ellenzék mindig ar-
ról, hogy terrorizálják, pedig ezt a
kormány folyton cáfolja.

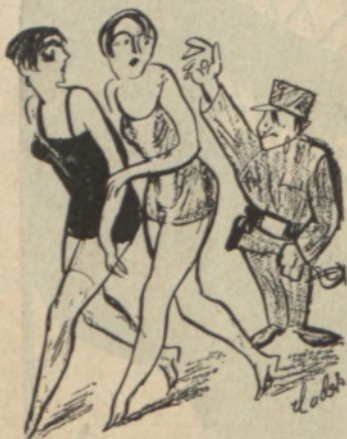
= Az ácsi kántor bement a ráse-
kölhöz, akit nem talált ott. Hát le-
ült és várt. Pár perc múlva jön a
ráseköl. Mikor belép, elfintorítja az
orrát.

— Kántor úr, — mondja — mi-
csoda szag van itt?

— Talán a kutya! — feleli a kán-
tor.

— A kutya? — csodálkozik a ráse-
köl. — Hiszen idebent nincs is ku-
tya!

— Majd begyün! — mondja a kán-
tor.

— Ejnye, kisasszonyok, mit gon-
dolnak, hogy ilyen pucérra vetkő-
zöttek?... Nem zsúr ez, vagy házi-
bál, hanem fürdő!

Köhl kapitány szerint Bud Jánosnak sem ártana egy kis óceánrepülés

Köhl kapitány, a Bremen hős pilótája, egyik pesti nyilatkozatában ki-
jelentette, hogy szerinte Bud Jánosnak sem ártana egy kis óceánrepülés, mert
mint hallja, egy tenger választja el őt Hadiktól.

Irodalom à la színház

Ad normam: X. primadonnát és Y. táncos komikust óriási gázsival szerződtette a... színház.

I.

Herczeg Ferencet a *Budapesti Hírlap*-tól és az *Új Idők*-től elcsalta a *Népszava*. Cikkenként ezer pengőt fizet az illusztris költőnek, aki azonban hetenként csak három cikket tartozik írni. Fizetésén kívül tiszteletbeli szakszervezeti igazolványt kap, amely sztrájkra is jogosít. A sztrájk idejére fizetése dupláját kapja.

II.

Pekár Gyulának az *Ujság* havi tízezer pengőt ajánlott fel. Ez a szerződés páratlan a maga nemében, mert Pekár a fejedelmi összegért nem tartozik írni. Sőt. Tilos neki.

III.

Miklós Andornak a *Magyarság* fényes ajánlatot tett. Évi kétmilliárd sékelért Klájn Ármin név alatt olyan vezércikkeket köteles írni, amilyenek *Az Est*-ben jelennek meg. Miklós Andor kijelentette, hogy a *Magyarság*ért mindenre képes, de csak kis betűvel.

IV.

Ujhelyi Nándort a *Magyar Üri-asszonyok Lapja* díszmunkatársnak hívta meg. A terjedelmes író azzal utasította el a fényes feltételeket, hogy jelenleg sokkal nagyobb honoráriumért erkölcsötani könyvet ír a felsőbb leányiskolák számára.

V.

Gömbös Gyulát az *Egyenlőség* mesebe illő tiszteletdíjjal vezércikkírónak invitálta. A közismerten fényestollú politikus kijelentette, hogy az ajánlatra csak úgy reflektál, ha ingyen ülőhelyet kap a dohányuccai zsinagógában. A kérdés meglehetősen fejtörést okoz tekintélyes zsidóköröknek. A „Sasok” jelentkeztek, hogy segíteni óhajtanak nekik a fejtörésben.

VI.

Molnár Jenőt, lapunk szerkesztőjét Bangha páter humoreszkírásra kívánta lekötni lapjához, soronként száz, betűnkint tíz pengő fizetéssel. A szerződés meghiusult, mert szerkesztőnk kikötötte, hogy a témáit szabadon választja meg. Ragaszkodik mindama témákhoz, amelyekben humoros vonatkozás van. Bangha ezzel szemben kijelentette, hogy ő nem ama téma és azóta szerkesztőnk anatómia előtt áll...

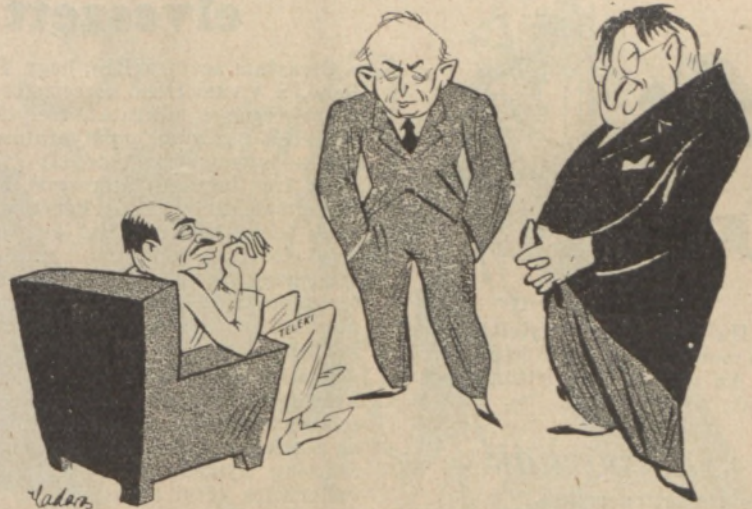
VII.

Bernard Shaw visszautasította a *Borsszem Jankó* komoly ajánlatát, amellyel tízezer fontot biztosított neki, ha szatirát ezentúl kizárólag nekünk írja. Shaw azt válaszolta, hogy ilyen olcsón nem hajlandó viccelni és arra figyelmeztetett bennünket, hogy ne csináljunk vicceket. Ez nem viccelaphoz méltó.

VIII.

Krausz Simonnak heti ötezer pengőt kínált a *Színházi Élet*, ha átveszi a „Maga csak tudja, Intim Pista”-rovat vezetését. A kiváló bankár kijelentette, hogy ő az intimításokat nem írni szokta, hanem csinálni. Írják meg mások, ő nem törődik vele.

Az államtitkár úr aggodalma

Gömbös: Na és mit gondolsz, kegyelmes uram, nem fog engem élesen támadni az ellenzék, ha honvédelmi államtitkár leszek?

Klebsberg: Én azt hiszem, Gyula, te a parlamentben nem is annyira honvédelmi, mint inkább önvédelmi államtitkár leszel.

Akik legnépszerűbbek a kánikulában

Megszavaztattuk a *Borsszem Jankó* olvasóit, hogy ebben a kutyamelegben kiket tartanak a legszimpatikusabb embereknek. A szavazás eredményét itt adjuk:

	Szavazat
Jeges Ernő festőművész . . .	23.254
Hüvös Béla bankigazgató . . .	21.347
Havas Károly dr. ügyvéd . . .	20.958
Szél Árpád kormányfőtan. . .	19.454
Seress László szerkesztő . . .	18.523
Boross Géza színész	17.975
Málnai Béla műépítész	16.411
Rajnai Gábor színész	14.214
Somlai Artur színész	14.023
Erdős René író	13.187
Fűzess Anna színésznő	12.913
Ligeti Juliska színésznő	11.242
Bokor Malvin író	10.215

A legfőbb élvezet

— Na és most elválsz?
 — Szó sincs róla.
 — De hiszen megcsalt az urad!
 — Ugyan kérlek!... Ha szabaddá teszem, hogy szakálhatnám az élete végéig!?

FILMKABARÉ Germán-magyar rapszódia

Itten vannak a germánok,
 Megérkeztek végre!
 Hátalellen nézhetünk fel
 A kis magyar égre.
 Megmutatják, hogyan ölel
 A magyar menyecske
 S hogyan legel szabályosan
 A mezőn a kecske.
 Hogyan legyen a magyar lány
 Kacér, csalafinta
 S mily nagyságban gyártassék
 A réti palacsinta.
 Hogy kell bírni a meleget:
 Negyven-ötven fokost.
 Hogy forgassák a jó „sasok”
 A szép magyar fokost!
 Hogy kell fogni vorsriftoosan
 Ekeszarvát, kapát...
 (És magunkban mondogatni:
 „Hej, az anyád, apád!”)
 Megmutatják nyereg nélkül,
 Hogy kell lovon ülni
 S hogy kell nekünk mindenképpen
 Mindennek bedülni.
 Harsányan szól megafónon
 A német kommandó:
 Irányítják német „drillel”,
 A rozs hogy vágandó.
 Kiszabják nagy pontossággal
 A gatyának szarát,
 S hibátlanul kalkulálják
 A magyar film árát.
 Megmutatják, katonásan,
 Hogy álljon a búza
 És a cigány a magyar dalt
 Hogy és miként húzza...
 Hej, te nóta, magyar nóta,
 Búsan csengő-zengő...
 De jó pénz lett — hál Istennek —
 Az a magyar pengő!

Szintey Gerő

Valorizált közmondás

A fajvédőkről vagy jót, vagy semmit, vagy semmi jót.

Balatoni fürdőn

— Ha már nincs fagylaltjuk, leg-
alább mondjon egy üdítő nyári viccet.
— Az van. Porból lettünk, porrá
leszünk, porban élünk.

Díszpárnák

Eleinte ketten voltak,
De azután szaporodtak,
Mint jóízű, édes puszik,
Vagy termékeny házi-nyuszik...
Van közöttük idres-bodros,
Rojtos-bojtos, csipkés, fodros.
Jobbról svejfolt, balról raffolt,
Aki látta, rögtön puff volt.
Szép mintájú, alla turca,
Gömbalakú s hosszú hurka.
Egy filigrán biedermeier,
Meg egy kővér niederbayer,
Háromszögű négy sarokkai,
Mór stíl váltva a barokkal.
Modern minták és sok antik...
Tervezték a díszes tantik.
Brokát, bársony, gobelinok:
Szemnek gyönyör, zsebnak kinok,
Mert nem szabad rájuk ülni,
Még kevésbé rájuk dűlni.
S ha szabadna is, nem lehet:
Nem bírom a gyöngyköveket.
Hol azelőtt én nyugodtam,
Párnatömeg hever ottan.
Terpeszkednek karosszéken,
Nem ülök már benne régen.
Ők pihennek a perzsákon...
Én szerényen szalmaszákon...
Ó szép karszék, ó jó pamlag,
Én titeket már elhagylak.
S mivel otthon nem találok,
Ingerel egy édes álom:
Szobát bérelek délutánra,
Benne pamlag, rajt egy párna.
Hogyha arra kedvem szottyán,
Pihenhettek én majd ottan.
És esetleg ráadásul
— Mert az ember már elfásul —
Vár reám egy csendes sarok
És ölelő fehér karok... —tey

— MI AZ?... MÁR NEMCSAK
A BONOKAT HAMISITJÁK, HA-
NEM A BOURBONOKAT IS?

Hajsza Erdős René
elvesztett regénye után

Olvastam az ujságban, hogy Erdős
René, a kiváló író elvesztette leg-
újabb regénye kéziratát, melytől si-
kereiben gazdag pályafutásának
egyik legnagyobb diadalát várta.
Mint író teljesen átéreztem azt a
fájdalmat, mely Erdős Renét a re-
gény elvesztésével érte és valami
belső ösztöntől hajtva, elhatároz-
tam, hogy ha kell, a föld alól is elő-
teremtem a kéziratot, melynek eltü-
nése már magában veve is olyan re-
gényes.

Detektívet megszegyenítő lelemé-
nyességgel fogtam hozzá a regény
felkutatásához és elsősorban is anhoz
az autóhoz mentem, ahol a regénynek
állítólag nyomavesztett. Igyekeztem
vállomásra bírni az autót.

— Igaz, hogy a regény itt veszett
el a bőrülésen?

— Valóban, — felelt az autó.

— És nem tudná megmondani,
hová tűnt?

— Fogalmam sincs. A regény
ugyanis gyorsabban akart befutni,
mint én és egyszerűen kilendült be-
lölem. Megpróbáltam szuggesztíóval
hatni a regényre, de — sajnos, —
az efféle autó-szuggesztíó nem ve-
zet eredményre és a kézirat 160 kilo-
méteres sebességgel Róma felé len-
dült.

— Mért éppen Róma felé?

— Mert ahogyan Önnek is tudnia
kell, minden erdős út Rómába vezet.

E pillanatban vettem észre, hogy
az autónak a pótkeréken kívül még
egy kereke volt hátul. Rögtön láttam,
hogy kár minden szóért, mit is tár-
gyalok vele, hiszen több van neki egy
kerékkel. Kerestem új nyomot.

Túl a Csodálatos mezőkön forrásra
bukkantam. Gondoltam, talán ez volt
az a forrás, ahonnan az író nő me-
rített. Meg is kérdeztem tőle:

— Van valami köze az elvesztett re-
gényhez?

A forrás meglehetősen hűvösen
válaszolta:

— Belőlem csak Arany vederral le-
het méríteni. Emlékszem, nemrégiben
meg itt járt nálam Az asszony és a
párja, de az új kéziratról semmit se
tudok...

A Berekesztett utak mellett, ahol
Az új sarj nőtt, hallottam A nagy
sikolyt és mindjárt gyanakodni kezd-
tem. Az volt az érzésem, hogy most
jó helyen járok és megtalálom a
tolvajt, aki a kéziratot galádul el-
csórta.

— Azonnal adja vissza! — rivall-
tam rá a zilált idegenre és torkon-
ragadtam.

— De kérem... — hangzott a vá-
lasz a tettenért bűnösök kétségbe-

„Mindnyájan olyan fiatalok va-
gyunk, amilyen rugalmasak véredé-
nyeink”. Ezért, hogyha megelőzni
akarja az időelőtti elöregedést és az
ütőérelmeszesedést, használja a D’Ar-
sonval-sugaras kúrát az Elektro-
mágneses Gyógyintézetben (VI, Vil-
ma királynő út 11.).

esett megadásával — most már
minden késő.

— Maga vette el?

— Tagadhatatlan. Én vettem el,
amit elvettem. Sajnos, nem adhatom
vissza többé...

— Miért?

— Hát nem hallotta?

— Mit?

— Milyen naiv! Hát a nagy si-
kolyt.

És hozzátette:

— A Leányálmoknak vége.

Észbekaptam. Itt ugyan hiába ke-
resem a regény kéziratát. Itt legfel-
jebb magát a regényt találok meg.
Erre pedig semmi szükség.

Detektívösztöntől hajtva Mautner
magkereskedőhöz siettem, hogy nála
érdeklődjem az elvesztett regény cse-
lekményének magva iránt. Felkutat-
ták az összes magvakat, de azt a
magvat, melyből Erdős René regénye
sarjadt volna, sehohol se találták.
Gyorsan elköszöntem:

— Ajánlom magvamat...

És rohantam a fonalkereskedőhöz,
remélve, hogy itt talán kézembe akad
az a szál, melyet legújabb regényé-
ben az író nő szíves volt összebogozni,
de nem találtam semmit. Csak annyit
sikerült elérnem, hogy legalább a nyo-
mozás szálait tarthattam a kezemben
és ennek nyomán a baromfikiállításra
loholtam, hogy ott kutassak tovább a
költőnő remekműve után, bízza abban,
hogy hátha valamelyik konkurens
költőtyúk kaparintotta el a kéziratot.

Az egyik öreg tyúk világosított
fel:

— Uram, ön rossz helyen kereske-
dik. Erdős René kollégánk művét
egyikünk se tulajdonította el. Nem
tehetette ki magát annak a veszélynek
egyik tyúk se, hogy valamelyik hős
kritikus levágja érte.

Most már kezdtem magam is el-
veszíteni a türelmemet és végső el-
keseredésemben a Parnasszusra szá-
guldtam abban a szent meggyőző-
désben, hogy ott a regényt, mint hal-
hatatlan művet, minden bizonynal
nyilvánartják. Bekopogtattam a
„Parnasszus” szerkesztőjéhez.

— Kérem, kegyeskedjék Erdős
René kéziratát visszaadni...

A szerkesztő összeráncolta homlo-
kát.

— Igaza van, — felelte, — a kéz-
irat olyan, amit vissza kell adni.

A kétértelmű válasz kissé megdöb-
bentett.

Már a Parnasszus küszöbén áll-
tam, amikor a szerkesztő így szólt:

— Erdős Renének mindig szeren-
cséje volt a regényeivel.

— Ez alkalommal is? — kérdeztem
legyőzhetetlen aggodással.

— Igen, — hangzott a válasz —
ez alkalommal pláne. Mert azzal,
hogy a kézirat elveszett, csak hasz-
nált magának a szerző...

— Hogyan?

— Mindig jobb, ha egy író nő a re-
gényét veszíti el, mint az olvasókö-
zönségét.

Erdődy Mihály

A korzó szépei

— Mit gondolsz, Lilike, ki után jön ez a stramm fiú, énutánam vagy teutánad?

— Ezt könnyen megtudhatjuk. Nézzünk vissza mindaketten. Ha tovább jön, akkor utánam, ha elmarad, akkor utánad.

Kánikulás hírek

* A Dunába ugrott. Szilárd Ede, miután teljesen leégett a tőzsdén, a Dunába vetette magát. Egyesek állítása szerint egészen elmerült az árfolyamban.

= Tettenérés. Mafflai Manó budapesti hájnyagkereskedő pénteken este váratlanul Siófokra utazott neje meglátogatása végett.

× Felhőszakadás. Mint közgazdasági meteorológusunk jelenti, a zivatar nagy károkat okozott a Szabad-ság téren. Több tőzsdejátékosnak már a száján folyik be a víz.

+ Partitúra. Több budapesti zeneszerző parti túrára készül. E célból menetjegyeiken kívül Verdi, Gounod, Puccini és több Strauss hangjegyeit viszik magukkal.

× Strandélet. A Budai Színkörben esténként nagyon kellemes a strandvúzás. A rendőrség engedélyével a férfiak ugyanazt a kényelmet élvezik, amit a görők a színpadon. E célból Sebestyén igazgató maszöröket és maszörtelenítőket szerződtetett.

= Balatoni ciklus. A mult színházi évad mindazon eredeti darabjait, amelyeket a közönség hűvösen fogadott, fölújítják a Balaton partján. A ciklus közönségéről a „Reprise-Entreprise” gondoskodik.

* Egy kis szerelem. Blödián Ernő Siófokon fejest ugrott a vízbe. Szerencséjére éppen Prütty Lea nyári magánművésznő állt ott a tőle megszokott kényelmes pózban. Eddig még nem sikerült kimenteni.

Cáfolat

WEISZ: Mondja, Schwarcz úr, igaz, hogy inzolvens lett?

SCHWARCZ: Aljas rágalom. Bár igaz lenne!

A pesti Bé-listást megharapta egy kutya. Azt mondja neki a barátja:

— Mért nem mész orvoshoz? Hiszen az a kutya, ahogy te mondd, egy kóbor kutya volt, kidülledt szemekkel. Még majd kitör rajtad a veszettség!

A Bé-listás, szegény, megijed és azt kérdezi:

— Hány napig szabad várni az oltással?

— Legfőleg három-négy napig. A Bé-listás hazamegy és két napig nem mozdul ki hazulról.

Egész nap ír. A barátja csupa aggodásból meglátogatja.

— Mit csinálsz? — kérdezi. — Mit írsz itt annyit?

— Azoknak a névsorát, akiket meg akarok harapni.

A „Sas” uccában

A kis Mórica azt kérdezi az apjától:

— Papa, kik azok a szittyák?

A papa, aki most hallja először ezt a turáni szót, így felel:

— Akik a társadalmi ellentéteket szittyák.

Tud ön már tárcsázni?

Felkerestük mindazokat, akiknek a telefonhoz legkevesebb közük is van, hogy nyilatkozzanak, mi a véleményük az automata berendezésről. Először utunk a miniszterelnökhöz vezetett, aki így nyilatkozott:

— Az automata-telefont már csak azért is helyeslem, mert egységessé teszi a kezelést. Valamennyi miniszterem kapott tárcsát. Egy se mondhatja, hogy tárcsanélküli...

Utána a bankvezért szerencsételtetük, aki, dacára a rossz konjunktúrának, igen kedélyesen fogadott bennünket.

— A tárcsázást okos dolognak tartom, — jelentette ki a bankár. — Mert akármilyen rosszul is megy az üzlet, mindig lesz, amit forgathatok.

A zsebmetsző azonnal kész volt a válasszal:

— Nem nyúlok ahhoz a tárcsához. Legalább nem kapok kapcsolást.

A rődér így vélekedett:

— Nem tudom, ki tanálta föl ezt az ördögös masinát, de akármilyen tanálta föl, az Isten sokáig tárcsá! Juci, a szobalány, csak ennyit mondott:

— Pfüj! Disznóság! Abba a nyílásba tenni az ujjat...

Még Vigyázó Lacit is felkerestük és megmagyaráztuk neki, hogyan kell bánni a tárcsával, de amikor mutatuk, hogyan tegye újját a számjegy kerek nyílásába, sértődötten kelt ki:

— Nem vadot én szopószbaba, hód a számba tedem az ujjamat.

Antimotociklizmus

A motorkerékpáros startja a pesti szűk uccában éjfél után

Nagy izgalom jótorkú fajvédőink körében

Párizsi jelentés szerint egy boroshordókkal megrakott hajó elsüllyedt a Szajrán. Hatszáz hordó bor úszik nyugatról keletre. Fajvédő körökben a hír nagy izgalmat keltett. Mint értesülünk, tudományos expedícióra készülnek. Az expedíciót a kipróbált Lendvai-Lehner István vezeti. Gömbös Gyula felajánlotta az expedíciónak díszfokosát, hogy ezzel lékeljék meg az első hordót. Zsidó körökben a hordólékelés híre megkönnyebbülést okozott.

Tüzek idején

— Rémes ez a kánikula! Egymás után égnek le a középületek.

— Na hallod, arról még egy sort se olvastam, hogy egy adóhivatal leégett volna.

— Kérlek, ez egészen abnormis dolog volna, hiszen Budapesten nem az adóhivatalok égnek le, hanem az adóalanyok.

Így módosul...

Bécsnek dalosünnep, Budapestnek daleszünnep.

Mit mondtak a „Bremen” hősei a budapesti fogadtatásról

Az óceánrepülő „Bremen” hősei megtisztelték látogatásukkal Budapestet is. Üdvözlésükre csak néhány száz kíváncsi jelent meg. Megkérdeztük Köhl kapitányt, hogyan volt megelégedve a fogadtatással. Köhl kapitány így felelt:

— Es war sehr köhl.

Hühnefeld bárótól azt kérdeztük, milyennek találja vendégszerető hazánkat. Hühnefeld így felelt:

— Ein schönes Land, ein Kühnefeld.

PESTI LEXIKON

Zöld vendéglő

A Duna balpartján fekszik. Mert a zöld vendéglő hazája Buda. A zöld vendéglő Buda specialitása. Olyan régi és olyan híres specialitás, mint teszem fel a nevezetes budai kutyavásár. Azzal a különbséggel, hogy kutyavásár csak egy volt Budán, zöld vendéglő viszont van több is.

Bár Budán meglehetősen sokan laknak, egyes statisztikusok szerint Budának sokkal több a zöld vendéglője, mint a lakosa. Ismerek egyet, amelyiknek olyan nagy forgalma van, hogy egy nyolcgyermekes forgalmi adóellenőr kizárólag ennek a vendéglőnek forgalmából él.

Ennek a nagy forgalomnak az a titka, hogy a pesti ember nyáron kizárólag csak a zöld vendéglősöket támogatja. Igaz, hogy ez kölcsönös, mert a hálás zöldvendéglős két-három liter jó budai bor elfogyasztása után ugyanilyen előzékenységgel támogatja a vendégét, ha az már, mint a népdal mondja: elig áll a lábán.

Van aztán a zöldvendéglők publikumának olyan rétege is, amely a sikk miatt kultiválja a zöldvendéglőt. Mert zöldvendéglőben vacsorázni nagyon sikkes, ahogy ezt jobb terézvárosi családokban mondják.

Az ilyen vacsora többnyire körözöttből áll, de ez egy ilven sikkes családnál nem fontos. Egyáltalán ezeknél a pestieknél a vacsora nem számít. Számítani csak a főpincér szokott. Még pedig borsosan.

Kánikulai színlap

Ma és minden este:

Egy ember,
aki a pofonokat adja.

A címszerepben Feld Matyival.

Utána:

Egy ember,
aki a pofonokat kapja.

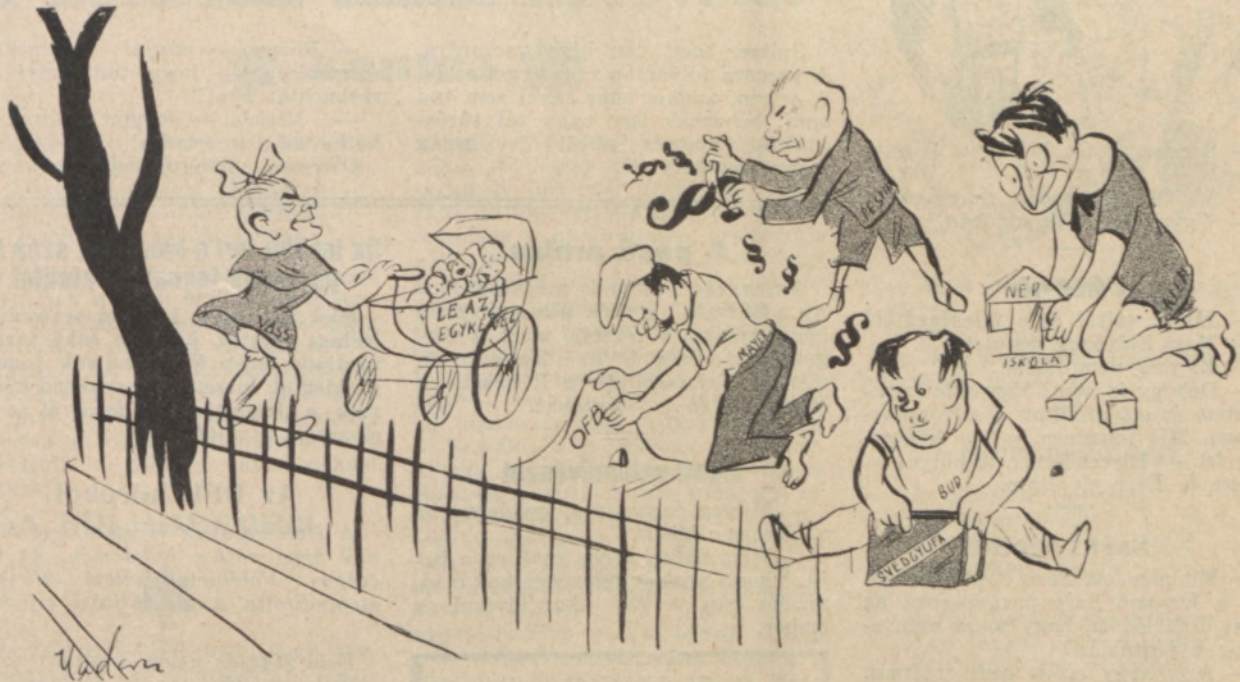
A címszerepben a szintársulat egyik-másik tagjával.

A kényelmes női trikó

Önagsága rettentően szenved a hőségtől. Önagsága strandolni megy. Leveti ruháját. Mintha acélpántok pattantak volna le megkínzott testéről. Most a vízbe készülődik. Selyemgumifűzőt vesz föl, abból a raffinált fajtaból, amely nem látszik át a trikón. Haskötőt illeszt magára, ugyan-csak selyemgumiból. Végül melltartót vesz föl, szintén selyemgumiból. Mikor mindezzel készen van, felhúzza a trikót, amely mindent szabadon hagy, a selyemgumi-holmik kivételével. Önagsága kilép a kabinból, hódításra és szédítésre eltökélten. Alig tud lélegzeni, dől róla a verejték, de strandol. Egy óra múlva felöltözik és boldogan konstatálja, hogy uccai ruhában mégsem szenved annyit a hőségtől, mint a vízben. Önagsága elérte a célját.

A Borsszem Jankó legközelebbi száma augusztus 1-én jelenik meg.

Játszóteret a minisztereknek!

Egy kis statisztika arról, miből mennyi fogyott Pesten a szörnyű hőségben

A harminchét fokos kánikulában hősi elszántsággal szaladgáltak tudósítóink a fővárosban, hogy az ilyenkor szokásos statisztikai adatokat összegyűjtsék a különféle alkalmi cikkek fogyasztásáról. Ime, a pontos kimutatás:

Elfogyott:

15 métermázsza vazelin a közfürdőkben;

a tiszta víz, ugyancsak a közfürdőkben;

a Pesten nyaraló családapák türelme a magas autóbusz-viteldíjak és a hűsítő italok szemtelen árai miatt; a főpincérek és a kalauzok aprópénze, amit a pengőből vissza kell adni;

11,314.527 liter víz a budai korezmákban és a tejsarnokokban;

213 métermázsza borax az uccai limonádé-árusok üzemében.

Ezzel szemben

nem fogyott

egyetlen dekával sem a pesti strandokon gomolyodó nők impozáns test-súlya.

Új szerződés-minta a ligeti színészek számára

... továbbá kötelezi magát alulírott színész, hogy Feld Mátyás igazgató úr részéről két inzultust szó nélkül lenyel és pedig:

1. egy-két temperamentumos nyári nyaklevest,
2. a direktor úr nyári színdarabját.

Reb Menachem Ciceszbeiszer szörnyű átkozódásai

— Egész nap izzadjál te, saksopán o házbért ne todjad kiizzadni!

— Fördödjél te o Széchenyi népfördőbe pont akkor, amikor üsszedül!

— Ne ledjen pénzed arra, hodj nyaralni köldjed o fele-

ségedet és solját magad ledjél kéntelen odvarolni neki!

— Ne todjál te télire mást beszerezni, saksopán náthát!

— Ütven fokos melegbe edjedül o pesti aszfalt ragaszkodja hozzád!

— O strandon o te feleséged lobbanja lánggra és folton tégedet spriceljenek!

— Tonálják meg o te lángyodat meztelenül edj kültelki strandon és ültüztessék fel tetütől talpig!

— Ledjen o te hajadon lángyod edj pilóta és kerüljön o sarokra!

Mohács új áldozata

Mohácson most a pécsi szintársulat játszik, de a közönség nem jár a színpadra. Szegény direktor egész vagyont veszít esténként. Ha majd otthagyja a fogán kívül a rossz nyári állomást is, nyilván ezt fogja zengeni:

Orrvértől pirosult gyászter,

sóhajtvá köszöntlek.

Gázsi-reménységünk

nagy temetője: Mohács.

A pesti színigazgató válasza azoknak, akik nyári szezonú sürgetnek

Több napilap méltatlankodva tárgyalja a tényt, hogy Budapest majdnem teljes két hónapra elnémult Thalia, míg a nagy nyugati városokban tucatjával vannak nyitva a színházak.

Megkérdeztünk egy színigazgatót, mi a megjegyzése ezekre a cikkekre. A direktor így válaszolt:

— Egyszer egy évben, a két nyári hónapban, nem fizetek rá az üzletemre, amikor zárva van a színház. Majd bolond leszek nyitva tartani!...

Mit mondtak Berlinben, mikor megtudták, hogy a francia követ elhagyta Bécsset?

Franciaország bécsi követe kijelentette, hogy a német dalosünnep alatt nem tartózkodhatik Bécsben, mert ott a német-osztrák csatlakozás mellett tüntetnek. Beavatott helyről értesülünk, hogy a francia követ tiltakozására Berlin ezt felelte:

— Akik már a daltól is félnek, azoknak régen elhagyta szent Dávid a nótáját.

Csattanó előleg

vagy: enyelgés a Színpadon

— Direktor úr, komoly beszédem volna...

— Most nem érek rá, majd holnap.

— Na és addig nem kaphatnék egy kis előleget?

— Dehogy nem! (Lekeni neki.)

— Szerkesztő úr, hol égett le eny-nyire?

— A síófoki strandon. És maga?
— Ugyanott, a kaszinóban.

Válóok

— Miért váltál el a feleségedtől?
— Mert hülyének nevezett.
— Ez még nem válóok.
— Dehogyan is nem! Egy este hazamentem és ott találtam a sófför karjaiban. Mit jelentsen ez? — kiáltottam fel. — Hiszen látod, te hülye! — felelte ő. Erre elváltam.

Sarki vice

— Mit mondott Sora kapitány, mikor a Kraszin hajó parancsnoka az iránt érdeklődött, hogy sokat szenvedett-e a jégtáblán?

— Azt, hogy szóra sem érdemes.

D'Annunzio, Nobile és az óda

Mit csinál D'Annunzio a Nobilehez írt ódájával, ha kiderül, hogy a sarki expedíció néhány tagja nála is nagyobb hős?

— Akkor átírja a versét retúrura.
— Hogy-hogy retúrura?
— Óda-vissza!

A pesti rendőr és a 38° hőség

A sajtó egyértelműleg felhördült az ellen az emberkínzás ellen, hogy a rendőröket ebben a pokoli hőségben vastag kék posztóruhában, sapkával, karddal és revolverrel állítják ki a posztra.

Mint értesülünk, a felszólalásnak eredménye lett. Szakértőkből alakult bizottság hosszas tanácskozás után megállapította, hogy a nap égető sugarai ellen csak úgy lehet védekezni, ha azoknak minél vastagabb anyagon kell áthatolniuk. Egyrészt ezért, másrészt takarékoságból úgy döntött a bizottság, hogy a rendőröket téli ruhájukba öltözteti fel, így:

Mit szólnak az öngyilkos-védelmi rendelet megalkotói ahhoz, hogy Budapest az első helyen áll a világvárosok öngyilkossági statisztikájában

Seiffensteiner Salamon véleménye

Spitzer meg van híva vacsorára. A vacsora folyamán rengeteget eszik. A végén, amikor már senki sem tud enni, behoznak egy nagy tál túrós-buchtát. Spitzer ebből is bevág egy tizenötöt.

— Rémes, — sítja oda neki a szomszédja, — hogy tud ennyi túrós-buchtát enni?

— Mboch, — legyint Spitzer — hátha még szeretném!

Oszposz: az öngyilkosjelöltek...

A pesti aratás

Az aratás Pesten is megkezdődött. Az adóhivatali aratók panaszkodnak, hogy gyöngö a termés, mert a forgalmi adóellenőrök az idén már ismételten lekasszálták a Rétiéket, a Mezeieket és a Szántókat.

Ligeti színművészet

— Milyen darab tulajdonképpen az a „Mersz-e Matyi”?

— Nem éppen rossz, csak az a baja, hogy a szinkör udvarára kell menni, ha csattanókat akar élvezni az ember.

— A Gömbös Gyula célja már egyáltalában nem kétséges.

— Hanem?

— Egységes.

Képrejtvény

Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A mult számunkban közzölt „Rejtett példabeszéd” megfejtése: „Senkitem látja a maga hibáját, csak a másét”. A megfejtők közül Viczián István kap könyvjutalmat.

— Ugy látszik. Olaszországban el akarják ódázni a Nobile-ügyet.

— Honnan veszed ezt?

— Hallom, hogy D'Annunzio ódát írt Nobilehez.

ARANYKÖPÉSEK

Régen a leányok az eszűkhöz folyamodtak, ha férjet akartak fogni, manapság a lábukhoz.

Az úriháznál a szobalány és a házitartó a kísérleti nyúl szerepét tölti be.

A nők akkor beszélnek legtöbbit, ha semmi mondanivalójuk nincs. Mennyi mondanivalójuk lehet, amikor hallgatnak!

Ha a nő azt mondja, hogy nem tud szeretni, az annyit jelent, hogy meszert keres, aki megtanítsa rá.

Ha tovább tart a kánikula, szép kis panamák fognak itt kisülni

Pest vármegye kijárási orvosainak jóslása szerint, ha még soká tart a kánikula, szép kis panamák fognak itt kisülni, hiszen ez a rekkenő hőség még a legóvatosabb fejekről is leolvastja a vajat.

Az OFB köréből

A Dob uccában Weitzenkopf Mór-
nak árpa nőtt a balszemén. Az Országos Földbirtokrendező Bíróság megindította a kisajátítási eljárást.

Feld Máttyás nyári bohózatát megnezték az OFB. tagjai. A darab hatása alatt elhatározták, hogy elveszik a Máttyás Feld-jét.

A BORSSZEM JANKÓ T. ELŐFIZETŐIHEZ!

Igen tisztelt előfizetőinket kérjük a megküldött postai befizetési lapon hátralékaik szíves be-
küldésére, hogy lapunkat fenn-
akadás nélkül megkaphassák.

A KIADÓHIVATAL

SASOK

— Mit szól a Sasokhoz, Komlós úr?

— Rossz politikát folytatnak.

— Miért?

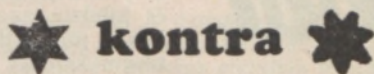
— Mert jobb politika volna ré-
szükről, ha a szocialista-vendéglők helyett az én üzletemet látogatnák. Nálam sokkal jobb ruhát kapnának.

— Mióta a „sasok” és a „szocik” enyelegnek, a konszolidáció határozottan fokról-fokosra halad.

Megkezdjük a Borsszem Jankó új rovatát

*Nagyrabecsült Állandó Előfizetőink!
Szeretett példányonkénti Vásárlóink!
Tisztelt Kávéházi Olvasóink!
Nem tisztelt Kávéházi Kívágóink!
Tiszteletpéldányok Igénylői!*

Örvendetes hírt közlünk: ezennel bemondjuk a Pesti Napló-nak a kontrát! Nekünk is van már csillagos cikkírónk. De nehogy utánzással vádoljanak, az épp oly szerénytelen, mint több oldalú (jobb- és baloldalú) író más csillagzat alatt születvén, más fazónú csillagot (azelőtt Stern) választott. — Cikksorozatát ezennel megkezdji.

A FÖLDREFORM

Már előre is kijelentem, hogy nem a magyarországi földreformról akarok beszélni, nem azért, mintha 998-ik sajtóperem szerencsés befejezése az 1000 szám elérésétől rettenetene. Oh nem! Befejezvé 3228-ik könyvem, 12.564-ik ujságcikkemet, megtartván 5263-ik szabad előadásomat és 7985-ik felolvasásomat, még ellenségeim sem foghatják rám, akiket pedig ismerni nincs szerencsém, hogy az ezres számoktól irtózom. Pusztán bizonyos elővigyázatosságból, melynek bővebb kifejtését melo-zöm, nem a magyarországi, hanem — mondjuk — Adóország földreformjáról, annak is csupán egyik pontjáról akarok most írni.

Hát, kérem, Adóország bölcsei nem akarnak mást, mint egy új törvény-nyel, melynek többsége eleve biztosítottak látszik, a mőzeshitű polgártársakat egyszerűen elütni annak a lehetőségétől, hogy földbirtokot vásárolhassanak. Tisztában vagyok azzal, ismervén Adóország elvű parlamenti többségét, hogy e törvényt meg fogják szavazni. Ha azonban én lettem volna Adóország miniszterelnöke, amely méltóság viselését igazán nem ambicionálom, de el se fogadnám, úgy én ezt a törvényt be se terjesztettem volna. Mivel jogász nem vagyok, a tervezett törvény jogi fejtegetését nyugodtan Adóország igen számos jogtudósára bízhatom. Nem is anyaszentegyházam szempontjából, melyről pedig egy-két szót írni tudnék, szándékozom e kérdést elbírálni, csupán oda akarok jutni, hogy vajjon az említett törvény szentesítése után, — aminek megtörténte Adóország összes polgárai valláskülönség nélkül a leghatásosabb mérget is bevehetik, — a marólúgot is beleértve, melyet Adóországban, oh, boldog ország, korlátlanul árusíthatnak, nem úgy, mint egy-némely országban, amelynek lakói távol állnak tőlem, mint Makó Else Jerusalemtól, az osztrák írónőtől.)

Kötvé hiszem tehát, hogy a szóbanforgó polgártársak — belátván

a legális földbirtokszerzés lehetetlenségét, — végleg kétségbe esnének és valamely önkéntes halálnem választása és véghezvitele által vonnák ki magukat a birtokszerzés problémája alól. Én még azt se hiszem, hogy a mőzeshitű polgártársak utolsó pár százezer pengőjüket dollárra be-cserélve, a szomszédos Palesztinába vándorolnának, ahol pedig a földbirtok megszerzése számukra állami szubvencióval biztosítottatik. De hiszem és meg vagyok győződve, — anélkül, hogy említett polgártársaknak e helyen tanácsot osztogatni akarnék, — mert hiszen tanácsal ők is el vannak látva, ha nem is egyetemi tanácsal, — hogy ők igen csekély fáradsággal és a pénzbevéltés minimális költségeinek elkerülésével is, könnyen szert tesznek olyan bizonyíthatólag keresztény-keresztény polgártársakra, akik csupán a hivatalos okiratokon fognak mint földbirtok-szerzők szerepelni, míg a tényleges tulajdonos, aki a szükséges pénzeket leteszi, egy, a háttérben szerényen meghúzódó mőzesvallású polgártárs lesz, aki „Not bricht Eisen” felkiáltással az elkerülhetetlen „Strohmann”-ról idejében gondoskodott.

Ezért, kérem, nem vállalnám el én Adóország miniszterelnökségét s mint ilyen, pláne nem vállalnám a szóbanforgó törvény betérjesztését.

Filmszínészek

Filmíró: Julius Caesar szerepét nem játszhatja szivarral a szájában.

Filmsztár: Miért? Talán nem volt dohányos?

Emel a Széchenyi-fürdő

— Most aztán igazán kint vagyunk a vízből!

— Hogy-hogy?

— Hát lehet ilyen fürdőórák mellett benne lenni?

Blockner bácsi

A hivatása: hirdetés,

Metódusa: eredeti.

Hetvenöt évvel már saját Kiválóságát hirdeti.

A Borsszem Jankó lelkesen

Egy hangos éljént rákiált,

Ki Pesten „en miniature”

Csinált egy kis Amerikát.

Crepede c hinek, georgettek, foulard- és nyersselymek, nanszubatiztok, pouplinok, kartonok, delének, ripszek, csipkeujdon-ságok, szalagok, harisnyák, kesztyűk, sálak, frottierkermék

legszebb választékban legolcsóbban

KLEIN ANTAL

divatnagyrúházában

Király ucca 53

— (Akácia ucca sarok) —

Intő példa a rovariskolában

Tanító: Minden ellen meg tudjátok védeni magatokat, de ha *Fly-Tox*-szal szemben találjátok magatokat, biztos halál vár reátok.

Molnár Jenő tréfái

A fehér cédula meg a fekete cédula

Egy jogászbarátom, aki a világ minden államának igazságszolgáltatási rendszerét végigböngészte, mesélte el nekem ezt a nem mindennapi esetet.

Valahol Indiában egy többévezredes hagyományt tartotta, hogy embernek nincs joga bűnös embert halállal büntetni. A bűnöst, aki embert öl, halálra kell ugyan ítélni, de az ítélet végrehajtása előtt a mindnyájunk felett lebegő Végtet sugallatát kell meghallgatni. Ezt a tradíciót rendkívül gondnal őrizték és adták át nemzedékről-nemzedékre. Gyakorlatilag olyan formát öltött a Nemzés igazságtevése, hogy a halálraíteltet bekötött szemmel egy urna elé vezették, az urnában két cédula volt: egy fehér meg egy fekete. Ha a fehér cédulát húzta, megmenekült a kivégzéstől, ha a feketét húzta, könnyörtelenül végrehajtották az ítéletet, mert a fekete cédula magát a zordon Végtetet jelképezte.

Történt, hogy egy rablógyilkos többször visszaesett bűnébe. Szerencséje volt ugyanis a fickónak. Már négyszer halálra ítélték, de mind a négyszer a fehér cédulát húzta ki az urnából. A törvény értelmében minden esetben szabadon kellett bocsátani. Mikor ötödször is gyilkolt és ismét halálraítélték, a király első minisztere így szólt:

— Felsőges uram, itt valamit tenni kell. Nem lehet igazság az, hogy egy megrögzött gonosztevő büntetlen maradjon és ártatlan embereket legyilkolhasson.

— De a tradíció! — mondta fölémelt újjal a király.

— Nekem volna egy ötletem, amelyetől a kecske is jóllakik, a káposzta is megmarad.

— Erre kíváncsi volnék magam is, — szólt kételkedő arccal a felség.

— Most, hogy ezt az ötszörös rablógyilkost ismét az urna elé állítja a bíróság, gondoskodni kell arról, hogy csak a fekete cédulát húzhassa.

— Hogyan lehetséges ez?

— Ugy, hogy mind a két cédula, amit az urnába tesznek, fekete legyen.

A király egy pillanatig elgondolkodott, majd örvendező ábrázattal mondta:

— Nagyon helyes. A gonosztevő lakolni fog s amellet a szent hagyomány is érintetlen marad. Terjeszd a dolgot a minisztertanács elé.

*

A miniszterelnök ötletét ez egész kormány kitűnőnek találta. Egyedül az igazságügyminiszternek voltak

aggodalmai, de olyan erkölcsi érveket szegeztek ellene a kollégák, hogy kénytelen volt visszakozni. Az igazságügyminiszter utasította hát a legfelső bíróságot, hogy az urnában két fekete cédulát helyezzen el.

Mikor ez megvolt, az igazságügyminisztert heves lelkiismereti furdalás kezdte gyötörni. Mint hagyománytisztelő férfinak, minden idegszála ágaskodott a csalás ellen, noha ezúttal a jogos megtorlás erkölcsi elve követelte azt.

— A Sorsot nem szabad kihívni magunk ellen, — döntötte el végre magában, — mert ki tudja, micsoda romlás származik ebből népünkre!

Hogy megnyugtassa háborgó indulatait, fölkereste cellájában a halálraíteltet.

— Tudd meg, — mondotta neki, — hogy holnap, mikor az urna elé visznek, két fekete cédula lesz benne. Akármelyiket húzod, a halál fia vagy. Nagy titkot bíztam rád, a fejemmel játszom, de nekem előbbrevuló az őseink által megszentelt hagyomány, mint a hivatali titoktartás. Azért jöttem hozzád, hogy legalább így könnyítsek a lelkiismeretemen.

A delinkvens hálásan megköszönte az igazságügyminiszter jószágát és szólt:

— Kegyelmes úr megbízhatik bennem. Soha senkinek nem fogom elárulni.

Másnap reggel a végzetes urna elé állították a bekötött szemű halálraítelt gyilkost. Az urna mögött hosszú fekete palástban ültek a legfelső bíróság tagjai.

— Halandó bírúid fölé most legmagasabb bírúid hívjuk a Végtetet,

— szólt az elnök. — Előtted az urna, benne az élet és a halál cédulája. Nyúlj bele és húzd ki az egyiket.

A delinkvens nyugodt mozdulattal sülyesztette kezét az urna fenekére és kihúzta az egyik cédulát. És ebben a pillanatban egész testében remegni kezdett. Keze, amelyben a cédulát szorongatta, görcsösen összeszorult, majd idegesen morzsolni kezdte a papirost, egészen apró darabkákra szaggatva-rongyolva azt. És mikor csipetnyi foszlányokra tépte, a szájába gyömösölte és lenyelte. A bírák dermedten nézték a vonagló embert, aki akadozva, hörgöve mondotta most:

— Bocsánat, bíró urak... olyan borzasztó érzésem van... Biztos vagyok benne, hogy a fekete cédulát húztam ki. Ezerszer bocsánatot kérek, hogy ennyire izgatott lettem és összetéptem a papirost. Magam se tudom miért, de valami ellenállhatatlan belső parancs azt súgta nekem, hogy semmisítsem meg a cédulát, mert ez a biztos halál.

A bírák szó nélkül hallgatták a még mindig reszkető delinkvens védekezését.

— Most mit tegyünk? — kérdezte végül az elnök.

A bírák tanácstalanul néztek össze.

És újra megszólalt a halálraítelt:

— A dolog nagyon egyszerű, bíró uraim. Tessék megnézni, melyik cédula maradt az urnában: a fehér-e vagy a fekete? Ha a fehér maradt benne, akkor én a feketét húztam, ha pedig a fekete maradt benne, akkor én az élet céduláját húztam.

A legfelső bíróság nem tehetett mást: kihúzta az urnában maradt fekete cédulát és a halálraíteltet a törvény értelmében szabadon bocsátotta.

*

Mikor jogászbarátom a történet végére ért, felsőhajtottam:

— Milyen kár, hogy a becsületes embereknek nincs egy olyan igazságügyminiszterük, mint ennek a halálraítelt gonosztevőnek. Hányszor hisszük, hogy módunkban van a Jó és a Rossz között választani, pedig az Élet urnájában rendszerint két egyforma cédula van és mindakettő a Rossz cédulája.

Illusztrált filmkritika

„A legújabb Paramount-film izgalmas hatásának önfeledten engedte át magát a telt nézőtér“.

Mért nyaralnak olyan kevesen Siófokon?

Az évtizedek óta dúló balatoni akciónak, ime, itt van az első eredménye: majdnem üresen maradt Siófok. Illetékes Hely, akitől ez ügyben felvilágosítást kértünk, ezt mondotta:

— Pesti destrukció az egész. A demokraták, akik annyi port hintenek a közönség szemébe, megijedtek attól a kis balatoni portól. Kérem, a dolog úgy áll, hogy ha egy pesti kereskedő felesége elkiáltja magát, hogy Siófok nagyon drága és nem nyújt semmit, akkor ez rögtön *nagy port ver föl*. A mi véleményünk szerint Siófok a legjobb úton halad. Pormentes ugyan nem lesz, de zsidómentes annál biztosabban.

3 rádió- vicc

1 — Ugyan, ne fecsegjen annyit össze-vissza a rádióról. Mit ért maga ahhoz?

— De kérem, én egész nap olvasom a rádióhíreket és...

— Hallgasson, maga Kávéházy Konrádió.

2 — Papa, kérlek, én most már tisztában vagyok vele, hogy mikor fűdözték fel a rádiót.

— Na, ez igazán nem nagy kunszt. Hát mikor?

— Már Mózes korában. Mert Mózes hallotta az Ur hangját, de őt magát nem látta.

3 — Tanító néni, ma reggel kis testvérem született.

— Hogyan, fiacskám? Hiszen a papád hét éve Amerikában van!

— Igen, de a mama rádiója fogja Amerikát.

Az erős akarat

— Parancsolj!

— Köszönöm, nem kérek, nem dohányszom. Tudod, nagyon sokat cigarettáztam és megártott. Rosszul lettem, szívdobogást kaptam, szédültem. Az orvos azt mondta, hogy egy kis nikotinmérgezés és azóta...

— És hogy bírod ki?

— Hát egy kis erős akarat. Eszembe jutott, hogy az én jó öreg tanítóm egyszer azt mondta: Fiam, Berger Samu, ha erős akaratod van, még váci püspök is lehet belőled...

— Elhiszem, csak ne gesztikulálj!

— Mi az, kérlek, erős akarat mellett. No, de most, kérlek, adj egy cigarettát.

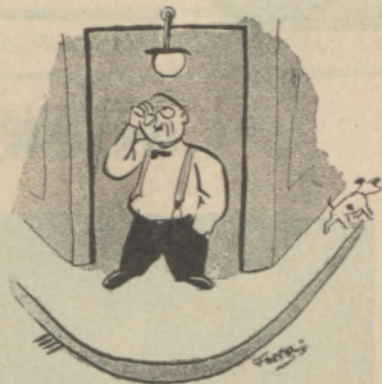
— Mi az, hát csak eddig tartott?

— Ugyan kérlek, ezt te nem érted.

Nekem olyan erős akaratom van, hogy bármennyire is nem akarok dohányszom, egy kis akaratral még ezt is legyőzöm.

Kedves Lundborg kapitány!

Én is olvastam azt az újságcikket, amelyben Ön oly szívettépően írta le az Északi sark jégmezején talált Nobile-csoport siralmas helyzetét. Ön azt mondja, hogy a bátor sarkkuta-

tók a sajátos „arktikus melankóliába”, vagyis sarki búskomorságba estek. Hogy ezt a speciális idegbetegséget konstatálni tudja, ahhoz nem kellett volna olyan messzire mennie. Jöjjön Budapestre és nézzon meg engem: nálam a sarki búskomorság iskolapéldáját találhatja.

Egy sarki boltos

Köhl kapitány felesége és a pesti nők

Két asszony beszélget. Azt mondja az egyik:

— Hallottad? Köhl kapitány felesége kijelentette, hogy ő is le akarja tenni a pilótavizsgát.

— Nagyon okosan teszi. Elvégre csak nem fogja túrni, hogy a férje egyedül csatangoljon az Óceán fölött.

A Margitszigeten

— Hogy tudta Blau férjhezadni azt a csúnya lányát?

— A házasságközvetítő tanácsára direkt KEM^oLITOZTA magát a leány, mielőtt a völegényjelöltnek bemutatták.

Hollandi póstabélyegek

Használja ki olcsó reklámcsoomagjaimat
100 különféle . . . . . Márka 3-75
50 különféle Holl. India . . . . . Márka 2—
Olympiai sorozat 1928 . . . . . Márka 1-25
Összes jubileumi bélyegek sorozata kapható. — Szállítás portómentes, postacsekkel beérkezése után.

W. van Zuylen

Amsterdam W. Fred. Hendrikplantsoen 42

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:
MOLNÁR JENŐ DR.

MŰVÉSZETI FŐMUNKATÁRS:
GÁSPÁR ANTAL

LAPTULAJDONOS:
BORSSZEM JANKÓ LAPKIADÓ RT.
IGAZGATÓ: MOLNÁR EMIL
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
VI, MOZSÁR U. 9. TEL.: T. 233—24.

NYOMATOTT
BIRÓ MIKLÓS NYOMDAI MŰINTÉZETÉBEN
VII, RÓZSA UCCA 25

A BORSSZEM JANKÓ
előfizetési árai:

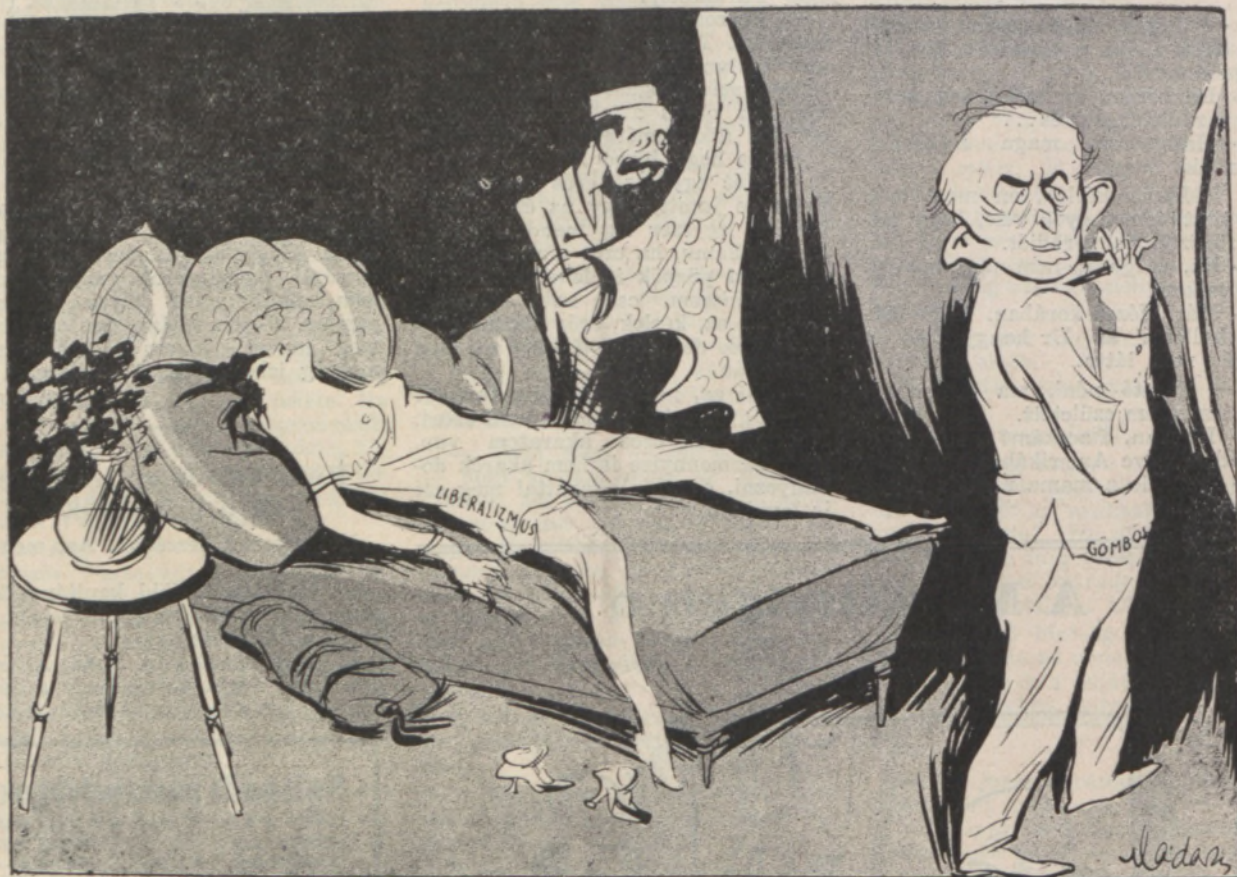
Egész évre . . . . . 20 pengő — fillér
Félévre . . . . . 10 pengő 50 fillér
Negyedévre . . . . . 5 pengő 50 fillér

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 JULIUS 20. * 21. (3096.) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

Lőttek a liberalizmusnak!

Találós kérdés Kingsbayben

— Mi ez? Nobile elindult az Északi sarkra és egy jég tömbön rekedt. Lundborg utána megy és megmenti, de mikor visszamegy a többiért, a jégmezőn reked. Amundsen elmegy az expedíciót megmenteni, — ottreked. A Kraszin pilótája megtalálja Nobile embereit, megmenti, aztán ottreked. Egy svéd megy megmenteni egy olaszt, ottreked. Egy finn megy megmenteni egy svédet, ottreked. Na, mi ez?

— Ez az az expedíció, ami örökké tart.

— Vagyis a *Perpetuum Nobile*.

Bud nyara

Adóalany élvezete
A víz meg a ladik.
Szegény Budnak nincs egyebe:
OFB és Hadik.

L A P Z Á R T A:

Rejtett robbanó anyagok Magyarországon!

Óriási izgalom a kisántánt-államokban

Prága, július 20.

Nagy felháborodással tárgyalják politikai körökben, hogy a magyar lapok napról-napra újabb szódavizes üvegek robbanásáról számolnak be. A kisántánt biztosra veszi, hogy ebből a veszedelmes robbanó anyagból óriási készletek lehetnek Magyarországon felhalmozva. Egy kisántántbeli állampolgár állítólag látta a szentgotthárdi vasúti vendéglőben, hogy ezt a robbantószeret a legnagyobb cinizmussal, nyilvánosan, minden katonai ellenőrzés nélkül, ismeretlen célból ide-odacipelik. Különös szerencse, hogy ez a polgár a veszedelmes helyet nagyobb baj nélkül hagyta el.

Mint értesülünk, a kisántánt-államok közös diplomáciai lépést szándékoznak tenni és a szódavízgyártást vagy a svéd-amerikai szódavíztröszt ellenőrzése alá szándékoznak helyezettetni, vagy pedig egészen be akarják tiltatni. Beavatott körök szerint a Népszövetség tanácsa a honolului delegátus elnöklése alatt legközelebbi ülésén foglalkozik az európai békét fenyegető kérdéssel.